

на или *Владя* и *Либертина* ⁽¹⁹⁾, тѣ стигатъ на Дунава, който и минуватъ за първъ пѣтъ во времето на импер. Зенона (485). Честъта на първия войвода не са знае каква е била въ туй първо нашествіе българско по тѣзи страны; но за другия положително знаемъ, че былъ раненъ въ кървавата борба съ римскыѣ войски, когато преминѣлъ въ Тракія, отдѣто са и върнѣлъ назадъ безъ никакъвъ успѣхъ. Защото Теодорикъ, сынъ на Теодоміра царь остроготскый, който былъ на служба при Зенона, и са намѣрвалъ тогазъ въ Тракія, обрѣжилъ са и трѣгнѣлъ срѣщу тѣзи варвары, самото име на който задавало страхъ на слабыя този Императоръ, споредъ изразеніето на лѣтописца. Теодорикъ минѣлъ Дунава съ пѣтера да ги търси кѣдѣ брѣговетѣ на *Бористенъ* (р. Днѣпръ), развалилъ ги и главатарѣтъ имъ Либертинъ едвамъ можилъ да избѣгне раненъ. Епподій, за да въздигне славата на Теодорика въ панегирика си къмъ него, прилага: че Българыѣ были народъ храбръ и многоброенъ, привикнѣлъ на сичкыѣ трудности войнишкы, вынѣгы предпочиталъ смъртъта отъ робство и който *до тогава не былъ надвиганъ*. Дѣто ще рече — Българыѣ были извѣстны и по-напредъ, като войнствененъ народъ, но съвременната исторія тогашна не ни оставила повече свѣдѣнія за него, за неговото старо минѣло, поне до колкото ный знаемъ.

(19) Нѣкои историцы казватъ, че *Владинъ* (Vladinus) былъ царь, а *Либертинъ* (Libertus или Libertem) — войвода българскый. Но ный смы на мнѣніе, че или сѣ имали Либертина за воевода и владѣлецъ, *Владавацъ*, — нѣщо като кнезъ или царь, — което историцыѣ сѣ зели за собств. име — *Владинъ*, или пѣкъ и двамата сѣ войводи, какъто ги и има записаны въ исторіята.

